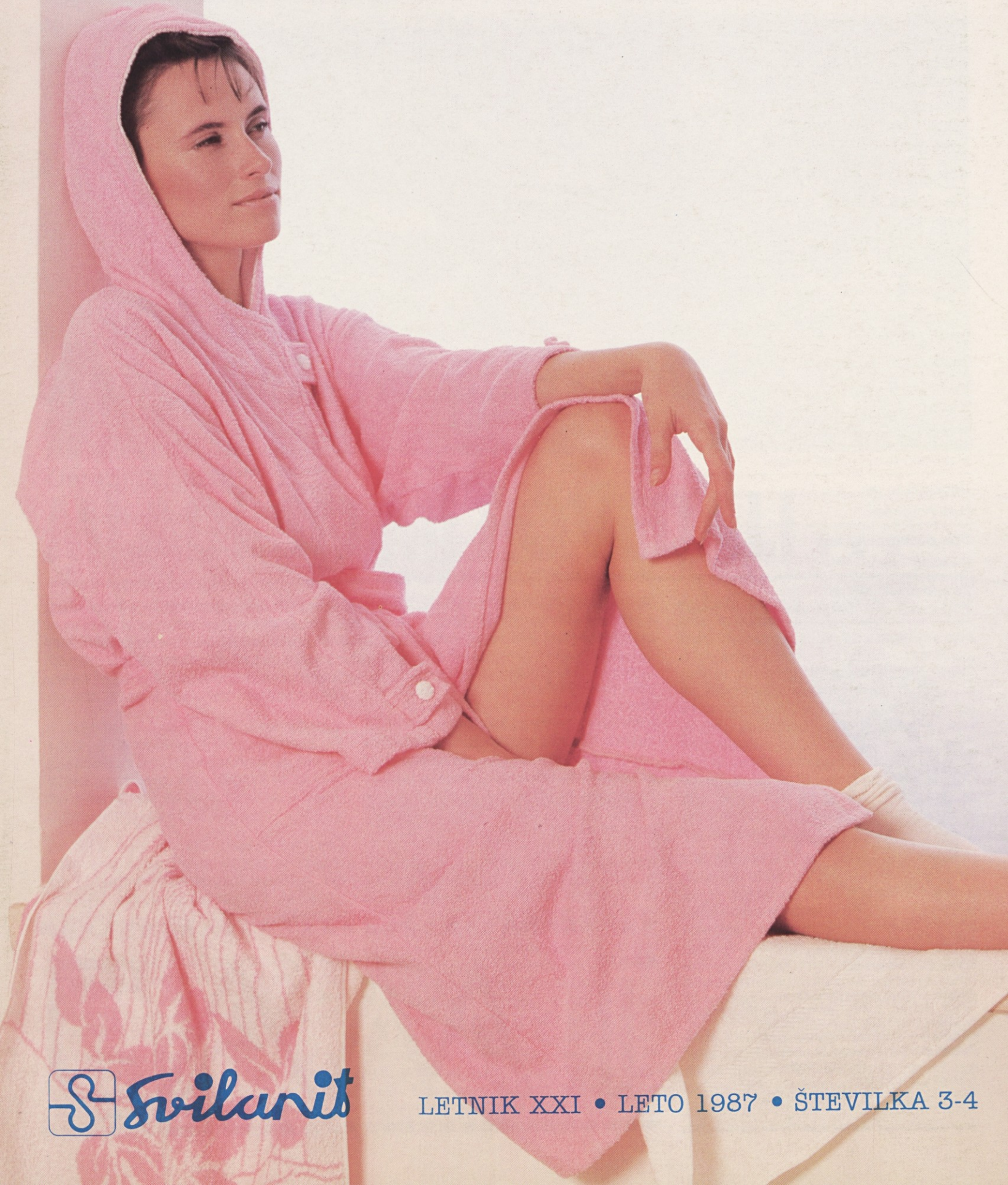

KAMNIŠKI

TEKSTILE

 Svilanit

LETNIK XXI • LETO 1987 • ŠTEVILKA 3-4

Vsebina:

Osrednja tema: Mladi so nam povedali ...	1
Iz uradnih listov za življenje: Zakon o začasni prepovedi razpolaganja z delom družbenih sredstev za OD in skupno porabo delavcev ...	3
Proizvodna dogajanja: Delovni utrip konfekcije frotirja	4
Zakaj nas vsak ponedeljek v pripravljalnici zebe	5
Nova pridobitev	6
Novo vodstvo – nove ideje	7
Naš »pomladek« v vseh delovnih sredinah	8
Iz dela DPO in društev: Darilo društva upokojencev občanom Kamnika	10
Kaj vse zmorejo pridne roke upokojenk?	11
Športne novice	12
Zanimalo vas bo: Novice s področja pokojninskega in invalidskega zavarovanja	12
Mekinjski šolarji o naši tovarni	14
Upokojili so se: Rudi Poljanšek	14
Dobrodošli med nami: Čedomir Tasev	15
Za spominski album: Praznovale smo dan žena	16

Praznično razmišljanje

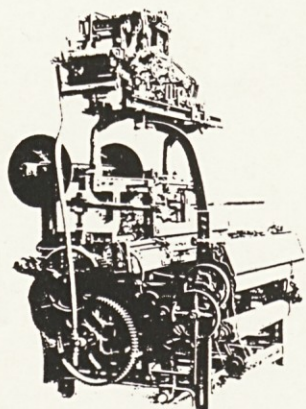
Ob premišljevanju, katere besede naj bi bile namenjene letošnjemu 1. maju, človek težko najde misel, ki bi se nekako razlikovala od sestavkov za podobne praznike. Mislim, da bi suhoparno naštevanje naših uspehov in zmag, ki jih ob prazniku dela tako radi poudarjamo, zamenjala kakšna drugačna vrstica.

Vsaka pomlad ima mesec maj, ki se seveda pričinja z nekaj dela prostimi dnevi. Nekako razočarni smo, če nam prvi dan maja ni s soncem in prvim cvetjem okrašen dan. Praznik dela je torej v letnem času, ki nam je najbolj pri srcu in prav je, da je tako. Delo namreč zasluži, da ima svoj praznik. Ne samo naravni zakoni in pa potreba po preživetju, delo je vsakemu od nas potrebno. Resnica je, da nam včasih zagreni dan ali nepredvideno pokvari načrte, takrat pravimo, da imamo dela preveč. Še hujše je, če delo nekoga premalo cenimo, ali ga celo razvrednotimo. Mislim, da nas

današnji čas v katerem živimo preveč priganja k delu, tako, da se nimamo časa za hip ustaviti in oceniti kaj smo z delom dosegli.

V delovni organizaciji, kakršna je naš Svilanit je vtakano delo slehernega od nas. Zato se ob letošnjem prazniku zazrimo v to, kar smo naredili. Naši uspehi naj nam polepšajo letošnje praznovanje.

Nograšek Jože

»KAMNIŠKI TEKSTILEC«
Letnik XXV. št. 3 – 4 1987
Glasilo delovne organizacije
»SVILANIT« Kamnik

Glasilo urejuje uredniški odbor
Anka Hubad, Anton Jerman, Janez Kimovec,
Marinka Gomiršek, Marinka Pinterič
Odgovorna urednica: Mija Senožetnik
Tehnični urednik: **Ivana Skamen** in
Andrej Verbič

Naklada: 900 izvodov
Grafična izvedba: **Franjo Jereb** – Idrinja

Osrednja tema:

MLADI SO MI POVEDALI ...

Upokojeni Zali je iz oči zdrknila solza in z njo spomin na mladost; čeprav trdo in revno, je spomin nanjo lep. Šestnajst pomladi je štela, ko se je zaposlila v tovarni in dve več, ko je spoznala Toneta. Ne spominja se več natančno koliko pomladi je minilo do tedaj, ko je zrasla na starih temeljih nova moderna tovarna in na hribčku blizu njene domačije nova hiša. Vsekakor so ji rosna mlada leta, ki so ji rdela lica, minila v delu.

Z odločno kretnjo si je Zala obrisla solzo, ki je našla pot v gubi obraza od mladostnih spominih; kot da je nena doma ugotovila, da mladost le ni bila tako lepa, saj jo je preživela v delu, odpovedovanju in ustvarjanju.

Je torej njen in naš spomin na mladost zato tako živ in vedno prisoten, ker je bil to tisti življenjski trenutek, ko si delal, varčeval, ustvarjal? Je bil to čas, ko si se dokazoval in potrjeval in našel svoje mesto v življenju.

Pravimo, da so mladi zdaj drugačni kot nekoč. Da jim je prelepo, da jim je vse servirano na pladnju, pa ta mladina nehvaležna ne kaže nikakršnega zadovoljstva nad tem.

Je temu res tako? In če je, zakaj? So mladi morda zdaj zato drugačni, ker je življenjskih trenutkov, da bi si sami ustvarjali svojo blaginjo vse manj? Koliko je pravzaprav možnosti, da bi

se mladina dokazovala in potrjevala s svojim delom, s svojimi ideali? Naj sami spregovore o tem:

Zakaj ne maramo »Svilanitove zgodovine«?

Okoli mene so mladi obrazi, a nič opevano mladega ni na njihovih licih. V očeh ni isker, na ustih ne širokega nasmeha; med nemirnimi prsti ždijo cigarete, pravzaprav edine žareče točke, ki razbijajo sivino sejne sobe in razpoloženja v njej. V cigaretne dimu zaznavam njihovo nezadovoljstvo nad »življenjskim trenutkom«, ki jim ne daje možnosti, da bi si gradili svoje življenje po svojih merilih in potrebah. Čutim njihovo utesnjenost, da morajo živeti in delati tako, kot pričakujejo starejši, ki so za svoje mlajše sodelavce že pred mnogimi leti »položili parket«, ali kot sami pravijo, da so jim ustvarili

delovne pogoje, v katerih se »cedi med in mleko«.

Med besedami, ki so se kot slap usule iz njihovih ust razberem marsikaj; morda zavist in hrepenenje po dneih, ko smo mladi delavci imeli besedo in veljavo; to so bili tisti povojni časi ko je delo samo od sebe kričalo na vsakem koraku, ko je bilo potrebno graditi in ustvarjati pravzaprav iz nič. Je bilo to obdobje tisto »srečno« zgodovinsko naključje, ki je mladim ponujalo obilico dela in priložnosti, da pokažejo kaj zmorejo pridne delovne roke?

Kaj pa zdaj? Časi udarniških akcij in dela so minili in kar se je dalo zgraditi, se je zgradilo, pa se zato mladina s kakšnimi posebnimi delovnimi podvigi nemore pohvaliti, kot to lahko store njihovi starejši sodelavci. Lahko bi, kot je šaljivo pripomnil eden mladih sogovornikov, prestavili športno igrišče v drug konec tovarniškega parka, a to bi bil nesmisel.

Zato mladi ne poslušajo radi »Svilanitove zgodovine«, kajti ni jim bilo dano, da bi vanjo vtkali svojo nit; zaradi nje se počutijo odrinjene. Ne da ne bi cenili truda in prizadevanja svojih starejših sodelavcev za razvoj tovarne, pa

vendar menijo, da se zaradi tega starejši sodelavci ne bi smeli postaviti na posebno mesto in mladim odrediti mesto, daleč proč od njih. In to samo zato, ker so se rodili nekaj desetletij prepozno.

Že pri vstopu v tovarno...

... jih občutek, da jih tovarna potrebuje zapusti, saj se po formalnem razgovoru ob sprejemu na delo znajdejo med sodelavci, ki bolj ali manj kritično ocenjujejo, kaj od novega mladega sodelavca sploh lahko pričakujejo. Ne zgori se pogosto, da bi kdo od teh stopil k novemu sodelavcu, mu podal roko v znak dobrodošlice in preginal začetniški strah iz kosti. Redki so, ki svojemu mlademu sodelavcu pokažejo novo delovno sredino, ga podučijo o tem in onem o delu, času malice, kdaj sme končati z delom ... Z grenkobo se spominja ena mladih sogovornic dogodka, ko je zapustila delo pred zaključkom delovnega časa prezgodaj, čeprav je to storila takrat kot njena starejša sodelavka. Nihče je ni povedal, kdaj sme to storiti, pa se je zgledovala po najbližji sodelavki. Zato je bila nič kaj prijazno opozorjena od predpostavljene delavke, z »obljubo«, da bo naslednjič kaznovana s kazenskimi točkami. Njene vzornice predpostavljena delavka »ni videla«. Prvi delovni dan ji je tako minil v prepričanju, da v tovarni velja red za starejše in red za mlajše delavce, kar jo je že na začetku delovne poti spravilo v dvom o enakih pravicah in dolžnostih delavcev za isto tovarniško ograjo.

Razkorak tudi pri delu

»Smo kot čebelice, ki letajo od enega dela k drugemu«, pravijo mlade delavke, ki niso prav nič zadovoljne s stalnim menjanjem delovnih operacij. Starejše sodelavke imajo stalno delo, pa zaradi tega tudi lažje dosegajo planirane rezultate dela, medtem ko mlade težko dosegajo normo pri dnevnem menjanju delovnih nalog. Pa ne, da ne bi razumele starejših sodelavk, ki so po dolgoletnem delu izčrpane, a težko jim je, da je takšna organizacija dela sama po sebi umevna in že v naprej določena. Kako drugače bi jim bilo, če bi jim ob tem namenili prijazno besedo in s tem tudi priznanje, da so mlade moči v tovarni vendarle dobrodošle in potrebne.

Ker pa tega ni, je razkorak med položajem starejših in mlajših delavcev velik in vsekakor ne vpliva na vzajemne tovariške odnose v delovni sredini. Odtujenost pa se ne odraža le med sodelavci na enakih in podobnih delih, temveč tudi do predpostavljenih, ki sprejemajo vsako pripombo mladih

delavcev kot kritiko in napad na organizacijo dela, zato mladi o svojih problemih raje molčijo. Molk pa si mnogo krat razlagamo kot da je mladim vseeno kaj se z njimi in okoli njih dogaja. Pa kot vidimo, temu le ni tako. Pogrešajo tople prijazne besede, pohvalo, če si to zaslužijo, pa tudi grajo, za katero pa menijo, da je največkrat namenjena le njim.

Delajte, potem boste pa odločali!

To so besede, ki jih mladi delavci pogosto slišijo od svojih starejših sodelavcev. Še posebno, če je kdo od njih tako »drzen«, da si upa poseči v razgovor, ki je v »pristojnosti« le tistih, ki so v tovarni že pognali korenine. Na prste lahko preštejejo svoje predstavnike v organih samoupravljanja, še manj pa je njihovih vrstnikov v raznih komisijah, ki najbolj konkretno odločajo o pravicah v tovarni (komisija za družbeni standard, komisija za delovna razmerja ...).

Tako mladi ostajajo ob robu dogajanj v tovarni in odtod tudi razlog, da jim je pač vseeno, kaj se v njej dobrega ali slabega dogaja.

Prav nerazumljivo jim je, kako so zaradi svojega »zelenega« delovnega staža v tovarni vedno znajdejo na repu prioritete stanovanjske liste, ko pa je spletnje lastnega doma pravzaprav problem mladih in ne starejših delavcev. Tudi na počitnice v tovarniške počitniške objekte gredo lahko šele v primeru, ko jih niso zasedli njihovi starejši sodelavci, sicer pa jim je mesto v njih dodeljeno v pred ali posezoni.

Res je, da mladim manjkajo izkušnje, ki jih s pridom pri odločanju uporabljajo starejši sodelavci, a menijo, da bi mladostna zagnanost in optimizem, tako značilna za mlade, kdaj pa kdaj le prispevala h kakšni smeli odločitvi pri upravljanju tovarne.

ZA-nagrajevanje po delu...

... a ne takšno, kot je sedaj, saj povzroča takšen tempo dela, da so delavci izčrpani že na polovici delovne poti. Ko opazujejo starejše delavce jih postane strah ob misli, da bodo čez desetletja, dve, tudi sami takšni. Menijo, da se delavci nasploh preveč »ženejo« za rezultati dela, ki so več kot pričakovani, to pa konec koncev pomeni, da je po določenem obdobju norma še višja.

»Kaznovanje« zaradi kvalitete dela se jim zdi prehudo, saj se že nekaj manjših napak močno odraža dvanajstega pri izplačilu osebnega dohodka. Seveda pa kvaliteta dela ne more biti najboljša, če je norma tako visoka.

Strog red in disciplina delavce med seboj odtuja, saj jih vsakršno oddaljevanje od dela kaznuje s kazenskimi točkami. Pri tako visoki normi je res vprašljivo, če je to sploh potrebno, saj jim delo narekuje, da se le redko najde minuta, dve v delovniku za klepet.

Vzpodbujanje mladih h kreativnosti

Če smatramo za vzpodbujanje mladih h kreativnosti to, da jih starejši sodelavci oziroma vodje dela pustijo pri miru, torej da se lahko razvijajo kakor hočejo, a po svoje, potem je takšnega vzpodbujanja v tovarni dovolj. Ve se kolikšne so torej njihove možnosti, da se prepuščeni sami sebi znajdejo kot vedo in znajo.

Pogrešajo tudi prenašanja znanja njihovih starejših sodelavcev nanje, kot da bi se ti bali, da bi ne imeli pred mladimi več te poglobitve prednosti – znanja, izkušnje, prakso.

Ker ima izobraževanje ob delu za posledico kup nevšečnosti, kot je ureditev takšnega delovnega časa, ki bi jim omogočal obisk predavanj in seveda tudi stroškov, vzpodbujanja k temu ni; poleg tega opažajo, da imajo pri napredovanju v tovarni več možnosti delavci z daljšim delovnim obdobjem, pri tem pa šolska izobrazba ne velja kaj dosti.

Zapor s parketom...

»Ob vstopu skozi tovarniška vrata me stisne nekaj okoli vratu in zdi se mi, kot da grem za osem ur v zapor«, je pripovedoval eden mladih sogovornikov, večina ostalih pa mu je prikimala. Torej naša mladina ni rada z nami, ker se v tovarni ne počutijo dobro; ob robu dogajanj v tovarni čakajo, da jim čimprej mine nekaj delovnih let, ki jim bodo prinesla potni list za vstop v družbo Svilanitovih delavcev.

Pa je tako prav!?

Bi jim vsi skupaj ne ponudili prijazno dlan, jih čimprej popeljali v življenje tovarne in jim odstopili košček »Svilanitove« zemlje, kjer bi tudi sami lahko pognali korenine.

Niso mladi krivi, če živijo v času, ko je vsega v izobilju. In ko jim očitamo sebičnost, mar nismo mi vsi bolj sebični, ko smo jim ustvarili svet, v katerem ni enakopravnega mesta zanje.

Izmišljeni Zali se je solza utrnila ob spominu na njena mlada leta zaradi ponosa, da je mladost delavno in zagnano preživela, marsikateremu mlademu pa bi se solza lahko utrnila zaradi žalostne podobe današnjega dne. Kajti naš jutri je zavrt v sivino neznan, ki bo najbolj prizadela mlade.

Ivana Skamen

Iz uradnih listov
za življenje:

ZAKON O ZAČASNI PREPOVEDI

RAZPOLAGANJA Z DELOM DRUŽBENIH SREDSTEV ZA OD IN SKUPNO PORABO DELAVCEV ZA LETO 1987 NAD RASTJO PRODUKTIVNOSTI DELA

Iz uradnega lista

Zaradi neugodnih gibanj gospodarstva in zviševanja inflacije je ZIS predlagal Zveznemu zboru skupščine SFRJ nekaj interventnih zakonov, med katerimi je bilo največ zanimanja in nejevolje prav zaradi Zakona o OD, tako v nekaterih panogah izven negospodarstva, kjer so bili osebni dohodki zamrznjeni na nivoju zadnjega kvartala, v gospodarstvu pa omejeni z rastjo produktivnosti. Že v resoluciji za leto 1987 je bilo sprejeto stališče, da bodo OD v letu 1987 lahko rastle v primerjavi z zadnjim tromesečjem preteklega leta glede na rast produktivnosti. V zagotovitvi čim boljše »štartne osnove« pa so osebni dohodki pred zaključkom leta porasli preko predvidenih okvirov in na škodo akumulacije gospodarstva

(1. člen) Začasno se prepoveduje, da temeljne in druge organizacije združenega dela in njihove skupnosti... razpolagajo z delom družbenih sredstev za osebne dohodke in skupno porabo za leto 1987 nad rastjo produktivnosti dela.

Bistvo interventnega zakona o osebnih dohodkih je v tem, da je osnova za izplačilo OD v letu 1987, osebni dohodek v zadnjem kvartalu leta 1986, ki pa se v letu 1987 lahko poveča v posameznem obračunskem obdobju za doseženo rast produktivnosti, največ pa do višine stopnje povečanja povprečnega mesečnega dohodka na delavca v obračunskem obdobju v letu

1987 v primerjavi s predhodnim obračunskim obdobjem.

Ob tem pa je bil dan še pogoj, da so osebni dohodki v letu 1986 bili razporejeni v skladu z določili samoupravnih splošnih aktov in družbenih usmeritev, ki so veljale za leto 1986.

(2. člen) Uporabnik družbenih sredstev, ki opravlja dejavnost, razvrščeno po odloku o enotni klasifikaciji dejavnosti... razen panoge 1101 (bančništvo) in panoge 1102 (premoženjsko in osebno zavarovanje, loterije in stave), ne sme razpolagati z družbenimi sredstvi za izplačilo čistih osebnih dohodkov za leto 1987 nad zneskom, ki ga določi v višini povprečnega mesečnega čistega osebnega dohodka na delavca, ki ga je izplačal za četrto trimesečje leta 1986 v skladu z zakonom o začasni prepovedi razpolaganja z delom družbenih sredstev za osebne dohodke, za skupno porabo delavcev in za določene poslovne stroške za leto 1986 (Ur.l.SFRJ št. 34/86).

Uporabnik družbenih sredstev sme povečati znesek sredstev iz prvega odstavka tega člena do višine stopnje rasti svoje produktivnosti dela, največ pa do višine stopnje povečanja povprečnega mesečnega dohodka na delavca v obračunskem obdobju v letu 1987 v primerjavi s predhodnim obračunskim obdobjem, za obračunsko obdobje januar-marec 1987 pa v primerjavi s povprečnim mesečnim dohodkom na delavca za četrto trimesečje leta 1986.

Zneska sredstev za izplačilo čistih osebnih dohodkov, določenega v skladu z drugim odstavkom tega člena, uporabnik družbenih sredstev ne sme določiti v večjem znesku od

določenega s proporcem po samoupravnem splošnem aktu, ki ureja osnove in merila, po katerih se razporeja čisti dohodek na osebne dohodke in akumulacijo, in je veljal 31. decembra 1986.

(12. člen) Uporabnik družbenih sredstev ne sme v obračunskem obdobju leta 1987 razpolagati združenimi sredstvi za skupno porabo nad zneskom, ki ga je izkoristil na delavca v predhodnem letu, povečanim za rast čistih osebnih dohodkov tega uporabnika v istem obdobju.

Zakon je omejil tudi sredstva sklada skupne porabe in sicer na osnovi porabe v letu 1986, povečan za rast čistih osebnih dohodkov v primerjalnem obdobju. Zvezni sekretar za finance je bil na osnovi zakona zadolžen, da v 15 dneh izda navodila o načinu določanja zneska sredstev za OD in skupno porabo v letu 1987, do takrat pa se lahko izplačuje le osebni dohodek v višini osnove oziroma zadnjega tromesečja. Po določilih zakona pa se je v osnovo štela tudi četrtnina izplačanih osebnih dohodkov po zaključnem računu za leto 1986.

Po objavi Pravilnika dne 13.3. v Uradnem listu SFRJ so bile odpravljene še zadnje dileme o možnosti izplačevanja OD in v mnogih delovnih organizacijah ugotovljeno, da bo potrebno del preveč izplačanih osebnih dohodkov v prvem tromesečju vrniti.

Zakon in pravilnik sta s svojo linearno logiko brez upoštevanja osnovnih kazalcev poslovanja in delitvenih razmerij prizadela mnoge dobre delovne ko-

lektive, ki so se v letu 1986 obnašali normalno in dosegali dobre poslovne rezultate. Ob dokazovanju nelogičnosti zakona ob izraženem nezadovoljstvu delavcev pri številnih prekinitvah dela se je že konec marca sprejelo dopolnitve zakona. Te dopolnitve so omogočile izplačilo OD v določeni višini na nivoju DO, če je to določeno v samoupravnem splošnem aktu, razširile so krog izjem, kjer je poslovanje izrazito sezonskega značaja in omogočilo izplačilo višjih osebnih dohodkov v OZD, ki imajo večjo stopnjo akumulacije, kot jo ima podskupina dejavnosti. Ta odstotek rasti OD lahko znaša največ polovico odstotka večje akumulacije, vendar največ 25 % nad določeno osnovo.

Interventni zakon je bil sprejet za leto 1987, ko pa bodo delovne organizacije uskladile svoje samoupravne splošne akte z družbenim dogovorom in panožnimi sporazumi ter razporejale OD na osnovi sprejetih meril in kriterijev, pa bo zakon prenehal veljati.

Izplačila v naši delovni organizaciji

Na osnovi izplačanih osebnih dohodkov v četrtem kvartalu preteklega leta ter izplačanih osebnih dohodkih na osnovi ugotovljenih rezultatov poslovanja ob sprejemu zaključnega računa za leto 1986, v naši DO ni bilo posebnih problemov z izplačilom OD v prvem tromesečju. Kljub temu, da so se osnove povečale s 1.2. za 15 % in so bili osebni dohodki zato višji kot v zadnjem kvartalu, je ob upoštevanju dodatno izplačanih osebnih dohodkov po zaključnem računu bilo zagotovljeno normalno izplačilo osebnih dohodkov. Glede na ugotovljene probleme pa se je s politično akcijo doseglo, da delovne organizacije, ki bi morale vračati osebne dohodke tega niso storile v prvem tromesečju in se problematika rešuje po ugotovitvi periodičnega obračuna za prvi kvartal, zato pa tudi v tistih DO, kjer bi na osnovi zakona imeli možnost, ne povečujejo OD za prve tri mesece.

Nekaj težav pa se tudi v naši delovni organizaciji pojavlja pri skladu skupne porabe. Zelo težko oz. celo nemogoče je v naprej oceniti, kakšna bo rast osebnih dohodkov v posameznih kvartalih, kar pa vpliva na višino sredstev sklada skupne porabe. Šele ob ugotovitvi rezultatov poslovanja za prvo tromesečje bo možno oceniti višino sredstev za osebne dohodke in s tem tudi sklada skupne porabe ter izdelati plan izplačil in realizacijo planiranih nabav. Nobenega dvoma pa ni, da bodo na osnovi sprejetih zakonov s področja osebnih dohodkov, obračunskega zakona in družbenih usmeritev, osebni dohodki rastle počasneje in v

večji odvisnosti od rezultatov poslovanja. To pa pomeni tudi prilagajanje porabe sklada skupne porabe.

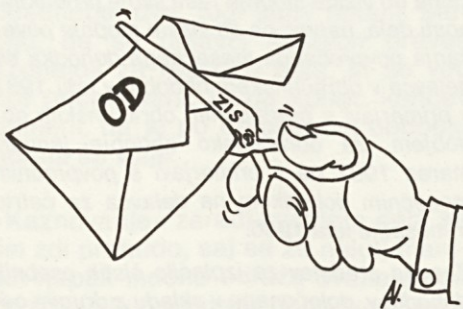
Glede na do sedaj poznane usmeritve in dosežene rezultate ob izplačilih OD ne bi smelo biti večjih težav, pričakovati pa je, da bodo osebni dohodki rastle nekoliko počasneje kot v preteklosti in v večji povezanosti z rezultati poslovanja.

Sprejemanje samoupravnih splošnih aktov v DO

Na osnovi zveznega in republiškega družbenega dogovora o razporejanju dohodka in osebnega dohodka ter sklada skupne porabe bodo dopolnjeni panožni sporazumi. Po planiranih aktivnostih naj bi že pred letnimi dopusti dopolnili samoupravne splošne akte v delovni organizaciji in s tem odpravili tudi učinke interventnega zakona. Roki za izvedbo teh aktivnosti so zelo kratki in bo eventualna kasnitev rokov na nivoju panožnih sporazumov zadevo v delovni organizaciji premaknila v jesensko obdobje. Med pomembnejše novosti na področju osebnih dohodkov je potrebno navesti realizacijo obračunskega zakona na tem področju s 1.7.1987, ki predvideva dodelne osebne dohodke in sicer na del OD iz živega dela ter na del, ki je rezultat uspešnosti gospodarjenja z družbenimi sredstvi. Drugi del se bo ugotavljal ob periodičnih obračunih in zaključnem računu. K tem aktivnostim pa je potrebno dodati še spremembe zakona o združenem delu ter pripravljajo se spremembe zakona o delovnih razmerjih.

V DO pa je za področje nagrajevanja že bil sprejet program aktivnosti za izdelavo analitskih ocen ter dograditev sistema nagrajevanja. Razreševanje vseh nakazanih zadev bo terjalo na eni strani dobro strokovno delo, organizirano, temeljito in racionalno javno razpravo in sprejetje meril in kazalcev, ki bodo usmerjali k boljšemu delu in boljšim rezultatom poslovanja

B.W.

DELOVNI UTRIP KONFEKCIJE FROTIRJA

Proizvodnja

Delež celotne proizvodnje, izdelane v tkalnici frotirja se je v zadnjih petih letih postopoma menjal, in je v letu 1986 dosegel cca 31 % metraže in 69 % brisač. Metraža se v celoti namenja za konfekcioniranje plaščev, garnitur in nekaterih drobnih izdelkov, izdelanih iz ostankov metraže.

Bistveno povečanje proizvodnje je konfekcija frotirja zabeležila v letu 1985, ko je v primerjavi z letom 1984 proizvodnjo povečala za 15 % in s tem tudi zaposlenost v delovni enoti. Leta 1985 je bilo izdelano doma 198.671 komadov plaščev in letni plan presežen za 10 %. Porast proizvodnje sledi tudi v letu 1986, ko so izdelali 210.464 kom plaščev in letna planska predvidevanja presegli za 18,8 %. V istem letu so izdelali še 71.177 garnitur ali 83,7 % od planiranih in 223.600 kom raznih drobnih izdelkov z presegom plana za 3,5 %. Storitve zunanjih kooperantov se v letu 1985 in 1986 gibljejo med 60.000 in 61.000 kom plaščev.

V letu 1987 se predvideva izdelava 214.778 kom v domači konfekciji in 72.906 kom pri zunanjih kooperantih.

Zahtevnost in asortiman

V proizvodnji velja načelo, da so vsi modeli za izvoz izdelani v domači konfekciji, potrebe domačega trga v plaščih pa se krijejo z izdelavo pri kooperantih. Do lani je domača konfekcija sploh izdelovala samo izvozno kolekcijo plaščev. Letos pa se to spreminja in se doma vključuje tudi nekaj modelov za domači trg, seveda v okviru prostih kapacitet. V letu 1986 je bilo v konfekciji obrnjeno 47 različnih izvoznih modelov.

Poleg zahtevnosti modelov, ki se prilagajajo svetovnim modnim trendom, so pri posameznih modelih padle tudi velikosti serij. V preteklosti so bile velikosti serij tudi po 1000 kom od modela, sedaj pa so povprečne serije samo po 500 kom v velikostnih številkah od 46-58 ali 38-46. Tudi zahtevnosti izdelave so večje, tako v okrasnih trakovih, vrvicah, različnih barvnih kombinacijah, kar pogojuje praviloma več delovnih faz.

Poleg zahtevnosti izdelave je za boljše delovne rezultate pomembna tudi vsklajenost modelov glede na število delovnih faz na delovnih linijah, poleg tega pa tudi ustrezna predpriprava z blagom, pomožnim materialom in normativi. Pri vsklajevanju modelov za delovne linije sodelujejo vodja izmene, vodja krojilnice in po potrebi tudi vodja delovne enote. Zaradi vsklajenosti proizvodnje lahko izpade do 200 kom plaščev dnevno. To se dogaja pri dorезovanju posameznega modela, ki ni šel v celotni naročeni količini skozi proizvodne linije in pri šivanju majhnih serij, ko je istočasno v izdelavi 5 do 6 modelov dnevno.

Kako v bodoče

Konfekcija je ob povečevanju proizvodnje močno povečevala tudi število zaposlenih. Prav zaradi zahtevnosti proizvodnje in zagotovitve racionalne izrabe dnevnega časa bo v prihodnje potrebno še veliko truda vložiti v pripravo in organizacijo naročil, proizvodnje in kvalitete blaga. Usmeritev proizvodnje plaščev v izvoz bo še naprej naša stalna naloga, saj se v konfekcijskem delu dosega boljše finančne rezultate kot v brisačnem delu.

Hubad Anka

ZAKAJ NAS VSAK PONEDELJEK V PRIPRAVLJALNICI ZEBE?

V lanskem letu smo pristopili k obnovi klimatske naprave v pripravljalnici. Pričakovali smo, da bomo vsa dela izvršili že do ogrevne sezone 86/87, toda nekatera dela so se precej zavlekla. Že pri naročanju popravila opreme in zamenjave nekaterih delov, smo imeli precejšno težavo, kajti nikjer niso pristali na zahtevane roke. Na primer novi elektromotorji, ki bodo specialni zaradi racionalne rabe energije, bi morali biti dobavljeni že v marcu 1987 leta, vendar jih še ni v tovarni, računamo da bodo v mesecu maju.

Ko smo pristopili k izvajanju popravila klimatske naprave smo vedeli, da obstoja določen riziko, da ne bodo popravila izvršena v predvidenem roku, toda istočasno smo tudi vedeli, da je skrajni in najugodnejši čas za pričetek del. Poudariti moramo, da so večja izvajalska dela potekala zelo v redu in z manjšo zamudo tako, da smo izvajalcem dali vse priznanje. Svoja dela so opravili zelo kvalitetno, bodisi gradbena »Gradbinec«, kot strojno in elektro »IMP« iz Ljubljane. Na večje težave smo naleteli pri popravilu avtomatike, nastavitve iste in puščanju klimatske naprave v obratovanje.

Da smo se odločili za domačo avtomatiko od DO IMP je vzrok v težavnem uvozu in težavami z deviznimi sredstvi. Pri izbiri elementov za avtomatiko smo se odločili za najnovejšo izvedbo, ki pa še ni dokončno preizkušena, toda imamo pogodbo, katera nam zagotavlja, da bodo dela na avtomatiki in puščanju v pogon izvršena kvalitetno. Vrnimo se nazaj k vprašanju »zakaj nas zebe vsak ponedeljek?«. Iz zgoraj opisanih dejstev in težav vidimo, da bi klimatska naprava morala že dobro delovati, vendar dejansko ni tako. Kje so vzroki?

Že pri podpisovanju pogodbe za posamezna vzdrževalna dela smo navedli našo zahtevo, da so izvajalci del odgovorni za medsebojno sodelovanje, ker smo se bali, da sodelovanja ne bo in res je tako.

Izvršenih je bilo že veliko razgovorov z izvajalci, da naj vendar sodelujejo in koordinirajo medsebojno delo in ga dokončajo kvalitetno. Z naše strani

so bili izvršeni klici v sili, ker so obstajala dejstva, da obratovanje pripravljavnice ustavimo in smo ga tudi že dva ponedeljka tja do 8 ali 10 ure. Sami se pregloboko ne spuščamo v odpravljanje napak, ker bi potem prevzeli soodgovornost za eventualno nekvalitetno delovanje avtomatike, kljub temu, pa smo toliko posegli v obratovanje klimatskih naprav, da smo v ponedeljkih zmanjšali zastoj.

NOVA PRIDOBITEV

Čas v katerem živimo nas neusmiljeno priganja in nam nenehno budi misel, kako bomo v bodoče v Svilanitu proizvodnjo, ki jo imamo ohranili in kako bi jo seveda še povečali.

Dejstvo, da moramo proizvodnjo tudi modernizirati in s tem dvigovati tudi produktivnost pa je neizbežno. Seveda pa pri vsem tem ne smemo pozabiti tudi na humanizacijo dela. Seveda si pa moderne proizvodnje kakršne si želimo v Svilanitu ne moremo zamisliti brez novih sodobnih strojev, avtomatov, računalniško vodenih robotov in podobno. Razviti zahod nam ponuja vse več najrazličnejših strojnih naprav, ki so sposobne zamenjati več človeških rok, ki so bile prej potrebno potrebne. Z namenom, da bi bilo težko delo krojilk v konfekciji frotiraja olajšano smo kupili v Zahodni Nemčiji novo krojilno mizo s sodobnim polagalnikom.

Gotovo se bo dolgoletna želja polagalk le izpolnila, dobili bomo novo krojilno mizo, s katero bomo zamenjali dosedanje ročno polaganje blaga pri krojenju kopalnih plaščev. Nova krojilna miza je bila kupljena pri zahodnonemški firmi Bullmer-werke v Münsingenu. Ker je bilo delovanje nove avtomatizirane naprave potrebno spoznati in se pripraviti na njeno vzdrževanje, sva s kolegom obiskala omenjeno firmo v Zahodni Nemčiji in opravila tečaj,

ki je bil organiziran v razstavnem prostoru firme Bullmer.

Z zanimanjem sva si ogledala tudi ostali program omenjene firme. Ugotovila sva, da je ves prihodnji program konfekcijskih polagalnikov skoraj poln robotov. Lahko pričakujemo pregledovalne in kontrolne mize opremljene z računalniki, ki beležijo napake in odstopanja na blagu. Te iste podatke s pomočjo modula, to so naprave za shranjevanje podatkov, opremljene še z dodatnimi podatki o položitvi blaga za krojenje enostavno, vstavimo v polagalnik robot in ta nam vse delo opravi sam.

No, tudi naša nova miza lahko polaga sama, ko jo predhodno nastavimo, budno oko delavke pa mora paziti še na izločanje napak v blagu.

Drugi dan najinega tečaja sva bila v montažni hali, to je prostoru, kjer sestavljajo polagalnike. Tukaj sva lahko videla vse posamezne dele in njihove funkcije na samem stroju. Seveda pa nam je veliko časa vzelo tudi delo s samim polagalnikom.

Upamo, da nam bo omenjena novost v konfekciji frotirja olajšala delo in pa gotovo pomagala izboljšati kvaliteto polaganja blaga, zato si takih novosti v bodoče želimo še več, ker le tako bomo lahko sledili času, ki zahteva od nas vse več.

Nograšek Jože

Mislím, da je odgovor zakaj nas zebe naslednji:

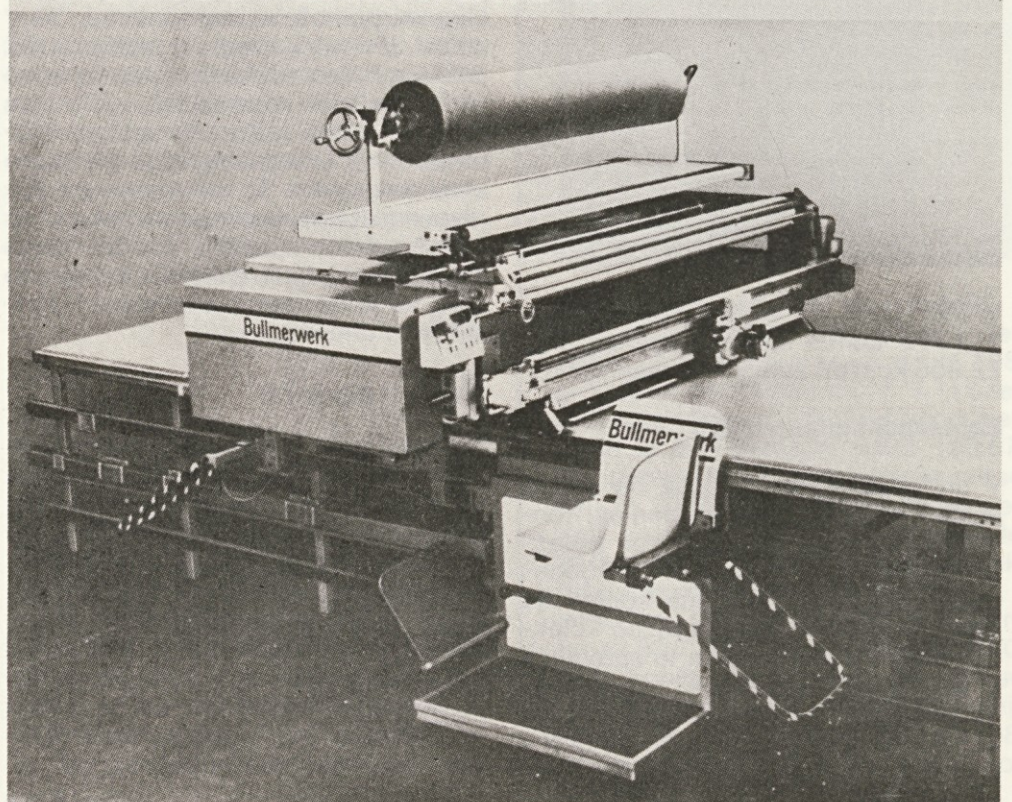
1. pri tako velikih vzdrževalnih delih bi kazalo, da prihodnjič nismo toliko smeli, ampak da se držimo priporočil izvajalcev, da za določen čas obratovanje ustavimo in dela izvajamo kot nova,

2. da poiščemo take izvajalce del, ki bodo imeli drugačen način dela in morale kot je sedanja.

Za zaključek pa moram omeniti, da se bomo strogo držali pri kvalitetnem prevzemu del tako, da lahko optimistično gledamo na obratovanje obnovljene klimatske naprave, vendar pa bomo morali vložiti še precej sredstev za popravilo same zgradbe pripravljavnice.

Stane Zobovnik

»Komet Automatic II«

NOVO VODSTVO – NOVE IDEJE

Konec preteklega leta je imelo Društvo inženirjev in tehnikov tekstilcev Kamnik – DITT v restavraciji delovne organizacije Induplati Jarše programsko volilno konferenco, na kateri, je bilo izvoljeno novo vodstvo DITT-a s tovarišico Abram Silvo na čelu.

Tovarišica Abramova je še zelo mlada članica našega kolektiva, zato naj vam jo v parih besedah predstavim:

Silva je bila Svilanitova štipendistka ves čas študija na Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo, kamor jo je zvalila želja po spoznanju tekstilne tehnologije. Ker se je zapisla med boljše študente, ji je bila preko univerzitetne konference v okviru zamenjav študentov med državami omogočena tudi enopolmesečna praksa v Egiptu, kjer je delala v firmi blizu Kaira. Silva, željna potovanj in spoznavanja sveta je imela takrat tudi priliko ogledati si Egipt po dolgem in počez kot sama pravi. Sicer pa je obiskala že tudi Maroko, Izrael, Španijo, Portugalsko, Švico in si ogledala glavni mesti Italije in Čehoslovaške.

Po končanem študiju se je kot pripravnik zaposlila v Svilanitu in po uspešno opravljeni pripraviški dobi bila sprejeta na dela in naloge mehanskega tehnologa, kjer dela na izpopolnjevanju mehanske tehnologije oziroma izdelave idejnih projektov novih investicij s področja mehanske tehnologije in tehnoloških postopkov.

Nad predlogom, da postane predsednik DITT-a je bila kar malo presenečena in pravi, da si želi nadaljevati z dobrim delom društva, kar pa ne bo lahko, saj sta bila tako nekdanji predsed-

nik kot tudi društvo zelo uspešna pri svojem delu. Glavna aktivnost društva bo še naprej strokovno izobraževanje članov v obliki predavanj in ekskurzij. Program strokovnega izobraževanja bi nekako lahko razdelili na tri področja in sicer izobraževanje s področja tekstilne tehnologije, računalništva ter ekonomike in organizacije poslovanja. Silva pravi, da bo marsikatero predavanje zanimivo tudi za člane našega kolektiva, ki sicer niso člani društva, zato meni, da bi morali vodje dela opozoriti svoje sodelavce na takšna predavanja in jim omogočiti udeležbo, če bi jim to koristilo pri njihovem nadaljnjem delu.

Letošnja večdnevna ekskurzija, ki ima poudarek na strokovnem področju, združena pa je tudi s turističnim ogledom obiskanega kraja, bo člane društva popeljala na obisk sorodne tovarne Cveta Dabič v Titovih Užicah. Ob

tej priliki bo možen tudi ogled znamenitosti ožje Srbije in obisk pobratenege mesta Kamnik – mesta Peć.

Namesto enodnevnih ekskurzij v eno izmed tekstilnih tovarn pa za letošnje leto predsedstvo DITT-a predlaga novost, ki je dobila polno podporo tudi ostalih članov, to je »odprti dan« v Svilanitu. Naša delovna organizacija se je v zadnjem času tehnološko zelo razvila, nabavljena je bila nova strojna oprema in vpeljana nova organizacija dela. Mnogi, ki sicer vstopajo skozi tovarniška vrata, vendar so zaradi narave dela omejeni na svoj delovni prostor in delovno področje, tega napredka in novosti ne poznajo. Zato jih bodo vodiči – naši delavci popeljali skozi proizvodne prostore in jih seznanili z novostmi. To idejo je vsekakor treba pozdraviti, saj če si že ogledujemo druge tekstilne tovarne je gotovo še toliko bolj smiselno, da poznamo tudi svojo.

Torej Silva je kljub temu, da je še začetnik pri vodenju društva, že stopila na pravo pot in pokazala polno mero pripravljenosti, da bi društvo še naprej aktivno delovalo. Pri njenem delu ji želimo veliko uspehov.

Mija Senožetnik

O BODICI

»Proletarci Svilanita, kidajte pred svojim pragom!«

Bodice o snežni ujmi v prejšnji številki silijo k razmišljanju vsaj o dveh stvareh.

Le malo je del, ki bi lahko bile opravljene idealno in v človeški naravi je, da iščemo boljše rešitve. Nekatere pomanjkljivosti v akciji čiščenje snega smo ugotavljali tekoče in jih odpravljali, nekatere so ostale nerešene in kot izkušnja za v bodoče. Nedvomno je res, da bi pri čiščenju snega lahko sodelovalo večje število delavcev in bilo delo boljše organizirano, res pa je tudi, da nekateri vidijo kot delo samo fizično delo in ne tudi vsega tistega, kar je nujno potrebno opraviti, da delo steče. Nesporno pa je, da je celotna akcija bila organizirana tako, da v proizvodnji ni bilo večjih težav in da sneg ni povzročil večje materialne škode.

Tovariš z »vrha«, kot navaja anonimni pisec, je v skladišče gotovih izdelkov moral priti, ker od 11 ure dopoldan do 13.30 delavec, ki je nadomeščal vodjo skladišča, v burni dvourni razpravi ni mogel prepričati delavcev v skladišču, da je sneg potrebno očistiti tudi s šupe. Res je, da so posamezniki pri čiščenju že sodelovali in bili mokri in prezebli, v času prerakanja pa bi večina dela že lahko bila opravljena. Delavci skladišča pa niso bili edini, ki so delali več kot 4 ure v snegu, zunanji transport blaga je bil ustavljen in obseg dela v skladišču bistveno manjši. Ker prepričevanje ni obrodilo rezultata, je bilo v skladu s Pravilnikom o delovnih razmerjih izdan nalog za nadurno delo, ker je grozila nevarnost, da se šupa zaradi obremenitve podre. Takrat so bile v DO že znane informacije, da so se nekateri objekti z lažjimi konstrukcijami že podrli zaradi obremenitev.

Delavcem skladišča je bilo pojasnjeno, da so nadurno delo dolžni opraviti, na izdani sklep imajo možnost pritožbe na DS, vendar pritožba ne zadrži izvršitve sklepa. Povedano je bilo tudi, da imamo sankcije za neizpolnjevanje delovnih obveznosti določene v Pravilniku o odgovornosti za kršitve delovnih obveznosti.

Nobenega govora ni bilo o »delavski knjižici« in avtor prispevka podtika navedbe, ki niso resnične in se verjetno tudi ne zaveda možnih posledic takšnih navedb.

Nobene užaljenosti in zamere ne more biti za bodice, ki so resnične in objektivne, njihov namen naj bi bil odpravljati napake in delati boljše. Z upoštevanjem dobrnamernih pripomb in izkušnjami nam je to v preteklosti v Svilanitu uspelo doseči dobre rezultate in to je naša želja tudi v bodoče. Mnogo lažje pa je vedno pometati pred tujim pragom kot svojim lastnim.

Bogo Wiegeler

ZAHVALA

Ob smrti moje drage mame se iskreno zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.

Povše Pepca

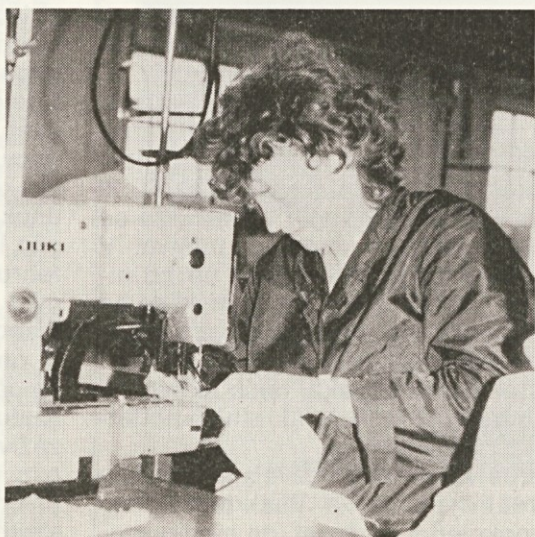
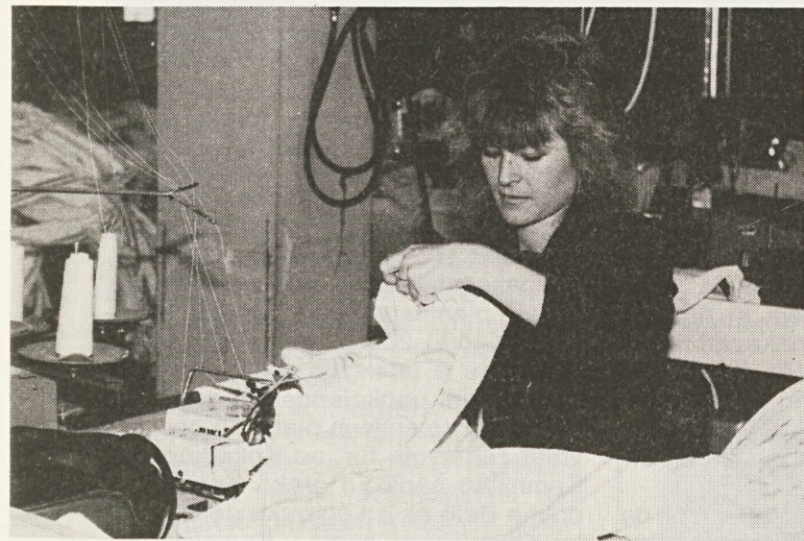
ZAHVALA

Vsem, ki ste bili z nama ob boleči izgubi najinega dragega moža in očeta se od srca zahvaljujemo, predvsem pa za podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Koželj Fani in Franci

NAŠ »PODMLADEK« V VSEH DELOVNIH SREDINAH

Iz dela DPO
in društev

DARILO DRUŠTVA UPOKOJENCEV OBČANOM KAMNIKA

Društvo upokojencev Kamnik vključuje v svojih vrstah več kot 2000 članov, nekdanjih aktivnih delavcev, ki so bili zaposleni v delovnih in drugih organizacijah. Skoraj vsak med temi upokojenci lahko najde sebi primerno aktivnost, saj jih ima društvo organizirano celo vrsto; od športnih, kulturnih, izletniških, planinsko-pohodniških pa vse do družabnih in socialnih. Društveni prostori omogočajo poleg teh še druge dejavnosti. Utrip življenja je v društvu upokojencev veder in pester. Društvo želi svojim članom tudi pomagati pri premagovanju nekaterih osebnih ali družinskih težav in s tem tudi premoščati in blažiti nekatere probleme, ki se porajajo ob upokojitvi. Življenje v društvu hkrati pomeni nadaljevanje aktivnega življenja, ki pa je seveda prilagojeno tako materialnim kot tudi psihofizičnim sposobnostim članov. Prav nadaljevanje aktivnega življenja pomeni za del članov društva postopnejši in manj boleč prehod v drugačno tretje življenjsko obdobje.

Vezi, stkanе v času aktivnega življenja, mnogi člani negujejo in se vedno radi vračajo v sredine, kjer so preživeli velik del svojega življenja. Prav je tako! Odhod v pokoj ne more in ne sme pretrgati takega življenja, ampak ga zlasti upokojenci želijo ohranjati in ga še krepiti. Pri tem gre za korekten odnos, ki naj bi ostal pristen tudi po prenehanju delovnega razmerja.

V kamniški občini je skoraj v vseh sredinah odnos do upokojenih delavcev zelo dober in zgleden in jih v marsičem enačijo z aktivnimi. Tudi za Svilanit Kamnik velja, da ima zelo dobro urejena vprašanja povezanosti z nekdanjimi sodelavci. Razna srečanja, ki jih Svilanit vsako leto pripravi za svoje upokojence, so zelo obiskana in se o njih še dolgo govori kot o nečem lepem in prijetnem. Tak odnos do upokojenih sodelavcev pa je tudi neposreden odsev razmer in odnosov, ki veljajo znotraj delovne organizacije, med aktivnimi delavci.

Upokojenci pozorno spremljajo življenje v »svojih« sredinah in se veselijo uspehov, s kolektivom pa delijo tudi težave in so često tudi pripravljene sodelovati pri njihovem reševanju. Na ta način vezi ostajajo in se krepijo.

Upokojenci na Kamniškem sedlu

Društvo upokojencev Kamnik je z veseljem sprejelo pobudo delovne organizacije Svilanit, da ob prazniku »Dneva žena« pripravi razstavo ročnih spretnosti v prostorih delovne organizacije. To je prva taka pobuda, ki je prišla iz združenega dela in društvu upokojencev omogoča pokazati ročna dela upokojenih članic in članov. Ta razstava bo pokazala, kaj vse zmorejo in znajo napraviti, čeprav nekoliko starejše pa zato ne veliko manj spretno roke.

Društvo upokojencev Kamnik meni, da je ob taki pobudi Svilanita tudi prilika, da se kolektiv poleg ogleda razstave še nekoliko več seznanji z delom upokojencev v Kamniku.

Že uvodoma smo omenili, da kamniško upokojensko društvo organizira vrsto aktivnosti, v katerih sodelujejo upokojenci vseh starosti. Vsakdo, ki odhaja v pokoj je toplo vabljen, da se priključi delu in včlani v društvo. V društvu smo prepričani, da ne bo nikomur žal, še več, večina njih, ki so se v tako sodelovanje vključili, ga z veseljem še naprej krepijo.

Našteli bomo le nekaj takih aktivnosti in jih tudi podprli s konkretnimi podatki.

V društvu je zelo razvejano športno rekreativno življenje. Vsak teden imajo upokojenci možnost, da merijo svo-

je moči na kegljišču. Redno se takih srečanj udeležuje nad 20 članov in članic. V poletnih mesecih je poleg kegljanja močno razvito balinanje na balinišču poleg društvenih prostorov. V lanskem letu se je okrepilo pohodništvo in planinstvo, kamor je bilo vključenih skoraj 200 članov. Kolesarskih izletov se je udeležilo skoraj 100 članov. Precej upokojencev je prehodilo kar nekaj kamniških planin in opravilo vrsto zahtevnih tur, od Kokrškega na Kamniško sedlo in preko Korošice v dolino Bele ali iz Logarske doline preko Kamniškega sedla v Kamniško Bistrico. Močno je poraslo zanimanje za izletništvo. Samo v 1986 se je takih izletov udeležilo 1000 članov.

Udeležba na »mini« počitnicah (pet ali šest dnevni počitek v počitniškem domu upokojencev Slovenije v Izoli) skokovito narašča. Leta 1982 so naši upokojenci beležili 1130 nočitev, lansko leto pa je bilo nočitev že 2120. V februarju letošnjega leta se je takih mini počitnic udeležilo več kot 100 članov.

V zimskem času se člani udeležujejo smučarskih prireditev in tekmovanj. Kulturno-zabavno življenje je močno zaživelo preteklo leto. Organiziranih je bilo 6-kulturnih popoldnevov na društvenem dvorišču. Udeležba in sodelovanje je preseglo vsa pričakovanja,

zato jih bo društvo pripravljalo tudi v letošnjem letu.

Skoraj vsi upokojevci-člani društva imajo urejena stanovanjska vprašanja. Materialna plat upokojevcev pa je podobna razmeram v Sloveniji, ki sicer ni najboljša, v danih prilikah pa kar zadovoljiva.

Posebno skrb društvo namenja ostarelim in bolnim članov ter jubilarom (80, 85 in 90 letnikom ter starejšim). Samo v 1986 so članice socialne komisije obiskale in skromno obdarile skoraj 200 takih članov. To je bila zelo zahtevna naloga, ki pa so jo članice komisije dostojno opravile.

Posebno mesto v delu in življenju društva upokojevcev Kamnik ima ženska sekcija, ki je svoje razvejano delo razširila na vrsto zelo zanimivih področij. Že tretje leto ta sekcija zelo uspešno povezuje vse žene, ki se želijo vključiti v družabno življenje. Sestajajo se redno dvakrat mesečno in obravnavajo vprašanja ročnih del, vrtnarstva, zdravilstva kakor tudi organiziranja razstav in drugih prireditev. Razstave, ki jih je sekcija organizirala, so dosegle kar visoko kakovostno raven. Prostori, kjer se žene sestajajo, postajajo že kar pretesni, saj se jih redno udeležuje od 20 do 40 članic. Pri takih srečanjih upokojevke ne pozabljajo na družabnost. Tudi pesem je pri njih stalen gost, zlasti pa svečano proslavljajo posamezne jubileje in zgodovinske dogodke. Dan žena bodo lepo proslavile in se mu oddolžile s pestrim kulturnim programom.

Naj povem, da je društvo upokojevcev Kamnik ob 40. letnici slovenske upokojske organizacije decembra 1986 za svoje delo prejelo srebrni znak Zveze sindikatov Slovenije. Del aktivnosti, ki jih društvo organizira, pa smo imeli priliko videti tudi v februarški TV oddaji »TV kavarna«.

Tudi razstavo, ki jo društvo upokojevcev organizira v vaši jedilnici je pripravila ženska sekcija in njene neumorne članice. Z vsemi razstavljenimi deli želi društvo prikazati kolektivu Svilanita, zlasti članicam Svilanita lično izdelane in uporabne izdelke upokojevcev.

Društvo upokojevcev vabi vse člane kolektiva Svilanita, da si razstavo ogledajo, jo ocenijo in svoje misli in pripombe posredujejo ženski sekciji. Vse tehtne pripombe in predloge bodo v društvu proučili in jih upoštevali pri organiziranju takih in podobnih razstav.

Društvo upokojevcev Kamnik za »DAN ŽENA« čestita vsem ženam Svilanita, jim želi kar največ zadovoljstva in osebne sreče, celotnemu kolektivu pa želi še nadaljnjih zelo ugodnih poslovnih uspehov.

Za društvo upokojevcev Kamnik
Stane Simšič

Na mizi, pogrnjeni z enim od lepih prtov, kosilo še bolj tekne.

Kaj vse zmorejo pridne roke upokojevcev?

V tednu pred praznikom žensk smo si lahko ogledali lepe izdelke, ki so nastali pod pridnimi in večičimi rokami upokojevcev Društva upokojevcev. Za njihovo pozornost se jim delavke Svilanita lepo zahvaljujemo in pričakujemo, da nas bodo še kdaj tako prijetno presenetile in razveselile.

Pletenine, takšne in drugačne, vse zelo uporabne

Prelepi gobelini so bili prava naša za oči

**Športne
novice**

Za slovo od zime se seveda spodobi, da izdelamo »zimsko bilanco« naših športnikov, dodali pa ji bomo še »pomladansko novico«, za katero so poskrbeli naši kegljači.

TOVARNIŠKO PRVENSTVO V VELESLALOMU

Čeprav se vsako leto več ali manj srečajo na belih poljanah isti Svilanitovi smučarski asi, zato tekmovalje še zdaleč ni dolgočasno. Letos je prijetno popestrilo tekmovalje tudi »Svilanitov« podmladek, otroci naših delavcev, ki so seveda strmino v Stahovici, kjer je bilo tekmovalje organizirano, oživili. Nepopisno veseli so bili nagrad, ki so jih prejeli prav vsi, saj so bili vsi zmagovalci.

Dobili smo tudi nove zmagaovalce med našimi sodelavci: pri ženskah nad 35 let SKOČIR Regino, od 25 do 35 let ZANOŠKAR Mileno in do 25 let TROBEVŠEK Jožico; pri moških nad 45 let SELJAK Bogdana, od 35 do 45 let ZAJC Lojzeta, od 25 do 35 let ZLATNAR Dušana in pri najmlajših URŠIČ Dragota.

Tekmovalje se je udeležilo osemindvajset sodelavcev in vsi so bili zadovoljni z organizacijo tekmovalje. Tudi letos ga je pripravilo Športno društvo Jurij Libnik Stranje, ki je tekmovalce prijetno presenetilo s spominskimi klobučki in dobro malico.

REPUBLIŠKA TEKSTILIADA NA POHORJU

Tudi letos so se naši najboljši smučarji udeležili republiške smučarske tekstiliade na Pohorju. Med zelo številnimi tekmovalci in močno konkurenco so naši smučarji dosegli zadovoljive rezultate, ki so jih popeljali v zlato sredino. Žal nam organizatorji še niso posredovali podatkov o uvrstitvi naših tekmovalcev, a lahko verjamemo našemu športnemu referentu, ki je bil z uvrstitvami naših kar zadovoljen.

KAJ PA OBČINSKO SINDIKALNO SMUČARSKO PRVENSTVO?

Tekmovalje se naši niso udeležili, ker sploh ni bilo organizirano. Zato po tej poti izrekamo organizatorju – Komisiji za šport pri Občinskem sindikalnem svetu – ogorčenje, saj je izpadlo eno izmed najbolj množičnih delavskih tekmovalj v Kamniku.

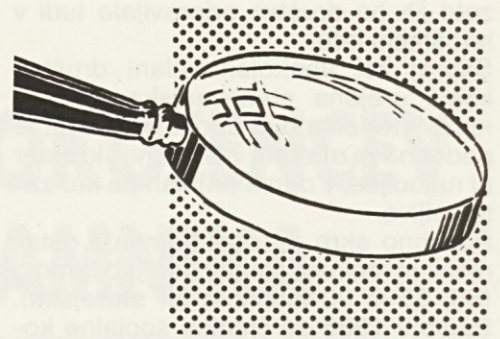
BILI SMO NA XX. REGIJSKI TEKSTILIADI V KEGLJANJU

V mesecu aprilu smo se udeležili že tradicionalne regijske tekstiliade v kegljanju v Domžalah. Po najboljših rezultatih nismo posegli, a smo bili z doseženimi rezultati v močni konkurenci zadovoljni. Zasedli smo:

- 2. mesto ekipno
 - 2. mesto borbeno
 - 3. mesto ženske 4 x 100
 - 2. mesto moški 6 x 200
- Čestitke vsem udeležencem!

KONEC MEDOBČINSKE REKREACIJSKE LIGE V ODBOJKI

Z izvrstnimi rezultati v medobčinski rekreacijski ligi Kamnik – Domžale se lahko pohvalijo le naše odbojkarice, ki so zasedle eno od prvih treh mest (rezultati še niso uradno znani) med sedmimi ženskimi ekipami. Žal so naši fantje sredi lige prenehali tekmovali, po tem, ko jih je naš sodelavec Iztok zaman čakal v domžalski hali. Pot v Domžale jim je onemogočilo močno sneženje; čudno je le, da so odbojkarice in Iztok znali premagati snežne razmere. Ja, ja, če volje ni....

Zanimalo vas bo

Novice s področja pokojninskega in invalidskega zavarovanja

Za razliko od novosti, ki nam jih prinaša naša zakonodaja in o katerih skoraj vsakodnevno beremo v časopisih ali pa nam jih preko radia in televizije prinaša glas napovedovalca pa nad njimi nismo nič kaj navdušeni, saj nas postavljajo v čedalje ožje življenjske okvire, prav gotovo velja pozdraviti iskrico, ki nas razveseljuje, še zlasti starejše delavce, ki se jim bliža čas odhoda v pokoj. Zakon o temeljnih pravicah iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja je v 25. členu določil, da osebni dohodki zavarovancev, ki tvorijo njihovo pokojninsko osnovo (osebni dohodki, ki jih je dobil zavarovanec v katerikoli zaporednih desetih letih zavarovanja in so zanj najugodnejši), valorizirajo oziroma uskladijo na raven zadnjega leta dela s čimer se bo bistveno izboljšal gnotni položaj upokojencev. Ker pa izvedba tega zakonskega določila terja znatno večja finančna sredstva, se bo izvedba vršila postopoma, v štirih letih od leta 1987 dalje. Navedena noviteta pa ne velja samo za delavce, ki se bodo šele upokojili, temveč se bodo tako uskladile vse pokojnine, uveljavljene v obdobju od 1. januarja 1965 do 31. decembra 1986.

Z novim zakonom pa je uveljavljena še ena novost, ki velja od 1.1.1987 dalje in sicer tekoče vsklajevanje pokojnin med letom glede na rast povprečnih osebnih dohodkov vseh zaposlenih v SRS.

Naša delovna organizacija je navedene novitete podprla, obenem pa podala tudi pobudo za spremembo 47. člena Zakona o pokojninskem in invalid-

skem zavarovanju zaradi ugotovitev, da sprememba sistema nagrajevanja vpliva na zmanjševanje višine nadomestil tistih delavcev, ki so bili zaradi invalidnosti razporejeni na druga dela in naloge.

47. člen Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju določa, da se »nadomestilo zaradi manjšega osebnega dohodka na drugem ustreznem delu določi v višini, ki je enaka razliki med osebnim dohodkom, ki ga je zavarovanec prejel v koledarskem letu pred nastankom invalidnosti in osebnim dohodkom, ki ga prejema na drugem ustreznem delu pod pogojem, da dosega na tem delu normalne delovne rezultate. Pri določanju višine nadomestila se osebni dohodek, ki ga je zavarovanec prejel v koledarskem letu pred časom invalidnosti, uskladi na leto, za katero se določa nadomestilo, glede na porast osebnih dohodkov v OZD ali pri nosilcu samostojnega osebnega dela, pri katerem je bil pred nastankom invalidnosti v delovnem razmerju.«

Glede na tako določeni način obračunavanja nadomestil prihaja do razlik v njihovi višini, ker primerjamo osebni dohodek v preteklem obdobju, usklajen za povečanje osebnih dohodkov v DO glede na preteklo obdobje. Te razlike so posebej problematične, če pride do večje spremembe sistema nagrajevanja in so se v naši delovni organizaciji že pričele pojavljati z uvajanjem sistema nagrajevanja minulega dela. Z ozirom na ugotovljeno naša delovna organizacija predlaga, da se višina nadomestila ugotovi na osnovi delavčevega osebnega dohodka za svoje delo in osebnim dohodkom na ustreznem delu (delo, kamor je razporejen po nastanku invalidnosti), oboje na leto pred nastankom invalidnosti, tako ugotovljeno nadomestilo pa bi se vsako leto uskladilo s procentom povišanja osebnih dohodkov v DO.

S tem bi se relativni odnos osebnega dohodka med svojim in drugim ustreznim delom oziroma nadomestilom ohranil in bi bile razlike preplačil oziroma doplačil manjše in nadomestila realnejša. To pa bi tudi dosegli, če bi pri vsakokratnem dokončnem obračunu nadomestil delovnim invalidom ugotavljali, kolikšen je bil delavčev osebni dohodek na ustreznem delu v preteklem letu in kolikšen bi bil njegov osebni dohodek, če bi še delal na svojem delu (delo, ki ga je delavec opravljal pred nastankom invalidnosti). Zakaj smo posredovali omenjeno pobudo?

V delovni organizaciji smo pri obračunu nadomestil za leto 1986 ugotovili, da sprememba nagrajevanja minulega dela vpliva samo na višino osebnega dohodka na ustreznem delu. Zaradi višje nagrajevanega minulega dela na

ustreznem delu je prišlo do nižjih nadomestil, saj je bilo v odmerjenem osebnem dohodku za svoje delo pred nastankom invalidnosti upoštevan znesek za stalnost, ki pa je bil bistveno nižje ocenjen kot je sedaj minulo delo. Tako so pri nadomestilih prikrajšani predvsem starejši delavci in de-

lavci z daljšo delovno dobo. Še do večjih razlik v nadomestilih pa bo prišlo z novim ocenjevanjem delovnih nalog, zato je zdaj pravi trenutek, da se objektivnost sedanjega načina obračunavanja nadomestil ponovno prouči.

Mija, Kika

BODICA

USODA NAŠEGA »TEKSTILCA« NA MAJAVIH NOGAH

– Kaj je pa ta prazen prostor v Tekstilcu?
– To je prostor za tvoj članek!

Čim bolj ažurno, kvalitetno in seveda aktualno obveščanje oziroma informiranje delavcev naše delovne organizacije o vseh najnovejših, najzanimivejših in skratka naj, naj ... dogajanjih iz življenja in delovanja naše tovarne to naj bi bila poglobljena naloga uredniškega odbora, Kamniškega tekstilca. Toda že kar nekaj časa, se pri pripravi vsebine vrtimo v začaranem krogu. Pa pogledjmo, zakaj? Uredniški odbor se sestane vsake dva meseca. Pregledamo in kritično ocenimo preteklo številko

ter pripravimo vsebino za novo številko. V veliko pomoč so nam strokovni sodelavci časopisa, ki nas seznanijo z najbolj aktualnimi področji, ki bi jih bilo potrebno predstaviti širšemu krogu. Vse lepo in prav je samo do tistega trenutka, ko si zapišemo okvirne naslove člankov. Nato pa sledi določanje »novinarjev«. Najprej seveda najtežje in najbolj sežnejše dodelimo tistim dvem (imen ne bom navajala, saj ju vsi dobro poznamo), za kateredva smo prepričani, da bosta zadolžitev pravočasno in kvalitetno izpolnila. Nato pa sledijo mučni trenutki. V glavah članov uredniškega odbora se prižigajo in ugašajo žarnice, ena za drugo in to toliko časa, da druga za drugo »pregorijo«. Imen in priimkov piscev prispevkov pa še vedno ni. Žalostno, toda resnično je dejstvo, da imamo pri vsej 900 glavi množici samo 2 – 3 take pisce na katere se lahko zanesemo v kateremkoli momentu. Toda vsebina enega tekstilca narakuje oziroma zahteva sodelovanje širšega kroga dopisnikov. Sklonjene glave članov uredniškega odbora se počasi dvignejo in ponavadi je »the end« sledeč. »Gazda« počasi dvigne kazalec desne roke in ga kot smrtonosno puščico usmeri proti nam in izda naslednja povelja: »Ti piši o tem, ti o tem, ti o onem!«

S tem je seja zaključena. Tisti, ki jih je zadela smrtonosna puščica poparjeni zapuščajo prostor, tisti, ki pa so tokrat ostali živi, pa se zavedajo, da bo pri naslednji številki tudi njih doletela podobna usoda.

In glej ga šmenta, ali veste, kaj ugotovi tehnični urednik časopisa, ko izpolnjuje zadolžitve, da so skoraj vsi »zadolženci« tudi njegovi sodelavci. Tako moramo pisati o strokovnih zadevah, ki jih ne obvladamo tako dobro, da bi jih lahko realno ocenili, saj niso s področja našega dela. Tisti, ki pa problematiko najbolj poznajo in obvladajo ali pa taki, ki znajo za »kulisami« veliko povedati in se širokoustiti pa se sodelovanju na področju informiranja že vnaprej odpovedo z izgovori kot so: »Za to pa res nimam časa. Jaz ne znam pisati, kar tisti naj pišejo, ki so že navajeni. O tem pa še rajši ne bi pisali. Se ne bi rad komu zameril,« itd. itd.

O navedeni problematiki sigurno ne bi polemizirala, če bi se le-ta pojavila enkrat ali dvakrat na leto. Vendar, ker pa se z njo srečujemo iz številke v številko, iz leta v leto, pa bomo vendarle morali večkrat reči bobu bob in popu pop.

Da bomo dvignili kvalitetno raven našega časopisa, bomo morali pritegniti k sodelovanju širši krog sodelavcev. Delovna organizacije je živ organizem, vedno se kje kaj zanimivega dogaja. Pojavljajo se novi problemi, ki se nanašajo na proizvodnjo, novo tehnologijo, razvojne možnosti delovne organizacije, prodajo, nabavo, finačno politiko in še in še in še bi lahko naštevali.

Življenski tempo je dandanašnji tak, da se kmalu ne bomo več poznali med seboj, da ne bomo vedeli, da delamo za isto ograjo z istimi cilji, in hotenji. Eno izmed sredstev, da bi to uresničili je sigurno naše Glasilo. In ko boste naslednjič pri izhodu iz tovarne s police vratarnice pobirali Tekstilca in ko ga boste prebirali se zamislite nad njegovo bodočo usodo. Predvsem naj se zamislijo tisti, ki so najbolj pristojni, da nas obveščajo s »prve roke« t.j. s svojega področja dela. Vse prostovoljce, ki pa se boste oglasili na lastno pobudo, pa čakamo z odprtimi rokami.

Najtežje se je naučiti plavati, če hodimo z nogami po dnu in opletamo samo z jeziki, pardon rokami.

Maja

MEKINJSKI ŠOLARJI O NAŠI TOVARNI

Svilanit
8.4. 1987

Svilanitorvi delavci so nam obnovili kuhinjo in hodnike. V Svilanitu delajo mehke brišče in hrvate. Tam dela tudi moja mama. Zdaj je že v pokoju, ko bo to stivala, mi me bo verjela. Jas pa sem zelo vesela, da ste prenovili našo šolo.

Mateja Potočnik
2. razred

V obnovljeni kuhinji se pripravlja še boljša malica

Škole naša naša šola

V tebi delajo so delavci tovarne Svilanit
konec ali delam ne mašo šoli. Povedili
so mamu kuhinjo. V njej so položili plo-
ščice, popleskali stene in vrata. V kuhinji
im štampa so obnovili električno napelju-
vanje. V šoli so popeljali mase luč. Učenci
niso se ganderke so pravi in drugi razredi
tudi druge rime so objavili, da mamu
hato podarili ročnico za smučarski te-
čaj. Tako so pokazali mašo šoli popelja-
li počitost in mamu izdelali delavne
šole so njihovi trudi in se jim lepo
zahvaljujemo.

Pastorček Emil
3. razred
OŠ Mekinje

Svilanit

Moja mamu zmeraj hiti,
da v Svilanitu ne zamudi.
Tam moja mamu dela
in moja je tudi izdelja,
ko bom šolo naredil
tam bi se rad zaposlil.
Da bi se mamu skupaj delal
to bi bilo zelo veliko.

Dragožar Janko 1. razred

Takole pa se nam naši šolarji »revanširajo«

Škole šola

Svilanit mam je pomagal in
mi, šola zdaj smo obnovili,
pobrali smo pravi vsi,
tako mam zdaj še lepši je.
Lajo Krnjež 1. razred

Upokojili
so se

ŠE NA MNOGA LETA RUDI!

Prvi pomladni dnevi so tudi našega sodelavca Rudija Poljanšek popeljali v pristan upokojenih članov kolektiva. Svilanitova tovarniška vrata je prvič odprl leta 1958 in se dve leti preizkušal z delom v tiskarni. Ker se je obseg dela zmanjšal je odšel v previjalnico, kjer je dolga leta opravljal delo predelavca – dispečerja. Leta so minevala, Svilanit je rastel, Rudi pa se je vse bolj srečeval s težavami z zdravjem. Zato je leta 1976 poprijel za delo, ki mu je bilo sicer najbolj zapisano na hrbet: kot izkušen krojač mu seveda šivanje drobnih izdelkov ni delalo posebnih težav, še posebno potem, ko je to delo lahko opravljal

na domu. Še danes se spominja, kako zadovoljen je bil s to rešitvijo, saj se mu je zdravstveno stanje popravilo in odsotnosti z dela zaradi bolezni skoraj ni bilo več. Pa je Rudiju jeseni leta 1985 sreča obrnila hrbet: prometna nesreča, ki jo je doživel mu je pustila posledice na sicer že šibkem zdravju, zato se je naš dolgoletni sodelavec tudi odločil, da se starostno upokoji. Vse do upokojitve je naš Rudi natančno in vestno opravljal svoje delovne naloge.

Čeprav njegova življenska zgodba vsebuje veliko trdega dela in marsikatero bridko urico, Rudi ni nikoli tožil nad tem. Nasprotno, težave je premagoval s potrpežljivostjo in humorjem. Zelo ponosen je na svojo številno družino in nikoli mu ni bilo težko poprijeti še za dodatno delo, da jo je lahko prehranil. A o tem njegovi sodelavci najbolj sami vedo, saj marsikateri moški v Svilanitu nosi obleko, ki so jo sešile Rudijeve spretnosti in pridne roke.

Seveda Rudiju želimo, da bi v pristanu upokojenih članov kolektiva še dolgo užival sadove svojega dela, predvsem pa naj bi mu zdravje še dolgo služilo.

Rijavec Zdenka

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega ljubega očeta POLJANŠEK Slavka se vsem sodelavkam in sodelavcem, ki so v globoki bolečini sočustvovali z nami od srca zahvaljujemo. Hvala vsem, ki ste mu podarili cvetje in ga spremenili na njegovo zadnjo pot.

Poljanšek Nande
Mali Majda
Sušnik Anica

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi mojega dragega očeta se vsem sodelavcem in sodelavkam iskreno zahvaljujem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Jeglič Jožica

IN MEMORIAM

Novica, da je bolezen zopet premagala življenje človeka, ki smo ga dobro poznali in je bil dolga leta naš sodelavec, je vedno zelo boleča. Na dan privro vsi spomini na človeka, ki ga ni več. Če je bil ta človek še dober in pošten, potem je ta bolečina še večja. In Slavko Poljanšek je takšen človek bil, zato nas je njegova smrt še toliko bolj zbolela.

Kot VK krojač – mojster se je v Svilanitu zaposlil kot mojster v šivalnici, takrat imenovana še Jugopamuk na mesto sedanje Ideje. Bil je pravi zanesenjak s široko odprtim pogledom v prihodnost in izreden delavec, zato se je leta 1959 preselil v sedanji Svilanit, prvo konfekcijo, kjer so se šivale kravate, plašči, brisače in pregrinjala iz brokata. Kot obratovodja te nove konfekcije je postal Slavko pravzaprav pionir konfekcioniranja v tovarni. Razumel se je prav na vse, zato se njegovo delo ni začelo in končalo pri vodenju obrata, ampak je bil delavcem učitelj šivanja, nabavljal je šivalne stroje in ves droben material in pripomočke za konfekcioniranje, znal je popraviti stroj – skratka delal je vse, kar je bilo potrebno. Pod njegovim skrbnim pogledom in vestnimi rokami se je konfekcija širila in razvijala in se kasneje tudi razdelila na več obratov. Slavko je ostal obratovodja konfekcije izdelkov in frotirja. Nekaj let pred invalidsko upokojitvijo je bil strojni inšpektor in inštruktor za konfekcijske stroje, zaradi bolezni pa se je leta 1977 upokojil.

Slavka so imeli vsi sodelavci radi: njegova blaga narava in strokovnost sta se spojili v tisto čudovito, a tako redko človeško lastnost – modrost. Zaradi te vrline so se ga sodelavci tudi v času, ko se je že upokojil, spominjali s spoštovanjem. Čeprav mu je smrt za vedno zaprla oči, bo njegov pogled ostal živ – med sodelavci in šivalnimi stroji, ki jih je tako rad poslušal.

Dobrodošli med nami

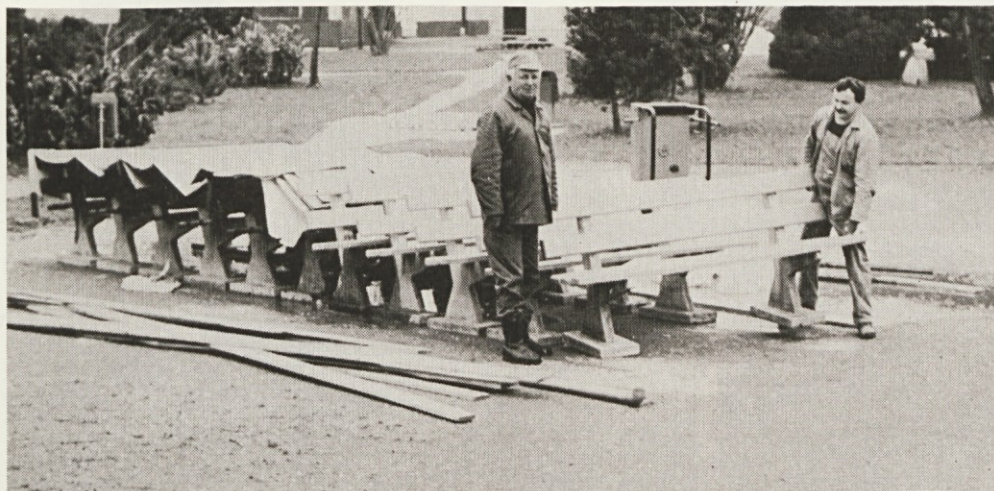

V pričetku letošnjega leta smo delavci skupnih služb sklenili delovno razmerje z novim trgovskim predstavnikom za področje južne Srbije, Makedonije in Kosova, s tov. **Čedomirjem Tasevom**.

Svojo delovno pot je pričel kot natakar, izredno pa je končal ekonomsko šolo. Po odsluženju vojaškega roka je bil zaposlen na občini Delčevo in kot sekretar v rudniku svinca in cinka v izgradnji; delal pa je tudi v gradbenem podjetju Obnova.

Je Svilanitov star znanec, saj je bil leta 1964 pri nas na strokovnem usposabljanju, ko je že bil zaposlen v Frotirki Delčevo. V času formiranja prodajne službe v Frotirki je bil nameščen kot vodja prodaje na domačem trgu in to delo je pred sklenitvijo delovnega razmerja pri nas uspešno opravljal celih 16 let samo na področju frotirja. Novemu sodelavcu želimo čim uspešnejšo prodajo na trgu, ki spada pod resor njegovega dela.

Jerman Alojz

Pomladni utrinek Tovarniški park se je s pomladjo odel z zeleno odejo; še novo prepletkane klopi bomo postavili nanjo, pa bo vse nared za njegove obiskovalce.

IN MEMORIAM

Poslovali smo se od naše bivše upokojene sodelavke tov. Močnik Zofije. V naši delovni organizaciji je bila zaposlena 4 leta tako, da smo lahko spoznali njeno vedrost in marljivo delo, saj je opravljala večkrat nevhvaležno delo čiščenja prostorov. Presenetilo nas je njeno slovo, saj smo se po njenem odhodu v pokoj večkrat srečali, pa nam ni nič potožila o svojih zdravstvenih težavah.

V spominu jo bomo ohranili kot vedro in nasmejano, vedno pripravljeno na prijetno kramljanje, vendar izredno marljivo sodelavko.

Za spominski album

PRAZNOVALE SMO DAN ŽENA

Svilanit

61240 KAMNIK, KOVINARSKA 4, JUGOSLAVIJA
TEL.: (061) 831-711 / TELEX: 31318 YU FROTIR